

[Kalmæs]

som er i gang, se på, hvordan elforbruget udvikler sig, og på et passende tidspunkt tage stilling til, om man skal indføre a-kraft.

For SF er der ikke nogen som helst tvivl om, at man burde tage en beslutning nu om, at vi simpelt hen ikke vil bruge a-kraft i Danmark. Dermed kunne vi udmærket stoppe de undersøgelser, der er i gang, og lade være med at bruge flere penge på dem og på forskningsopgaver på det område. Vi mener ikke, der er nogen grund til at vente med det.

Der kommer stadig væk nye oplysninger om atomkraft, som gør det mere og mere usandsynligt, at de påstande, der kommer om, at der er store økonomiske gevinster ved at indføre a-kraft i Danmark, har noget på sig. Spørgsmålet om reaktorsikkerheden bliver stadig væk behandlet. Senest er der kommet en ny rapport fra Oak Ridge, som rokker ved den Rasmussenrapport, som ellers har været en slags bibel, når det drejer sig om reaktorsikkerhed, og som viser, at der er langt større usikkerhed, langt større risici i forbindelse med a-kraft, langt større sandsynlighed for, at der sker alvorlige havarier, end man tidligere har regnet med.

Når det drejer sig om affaldsopbevaring, har Danmarks geologiske undersøgelse jo taget afstand fra de konklusioner, Elsam er kommet til. Vi anser det ikke for sandsynligt eller muligt, at man kan opbevare affald i danske salthorste, og en aftale om at eksportere affaldet til andre lande er i allerhøjeste grad en risikofyldt affære, da andre lande jo kan stoppe eksporten, hvad øjeblik de har brug for det.

Der ligger i anvendelsen af a-kraft en meget kraftig centralisering og på grund af farligheden behov for overvågning. Også af den grund må vi stærkt tage afstand.

Alt tyder på, at priserne på a-kraft stiger og stiger, bl.a. på grund af de øgede risikomomenter. Det er ikke noget tilfælde, at man i USA har set utallige, vil jeg næsten sige, afbestillinger af a-kraftværker, men ikke nye ordrer, og at det viser sig, at de a-kraftværker, man bygger både dér og andre steder, bliver dyrere og dyrere og kører dårligere og dårligere. Derfor tror jeg, at det, man holder op som en økonomisk gevinst, er et falsum.

Emmert Andersen (CD):

Først vil jeg gerne takke hr. Maisted for forespørgslen, der giver regeringen mulighed for at tilkendegive sin politik på det energipolitiske område.

Dernæst vil jeg takke energiministeren for en klar og informativ besvarelse. CD kan erklære sig enig i indholdet.

Når oliefortrængningen er sket så hurtigt og så effektivt, som tilfældet har været, må vi først og fremmest takke elværkerne herfor. På helt enestående dygtig måde er det lykkedes at omstille fra olie til næsten udelukkende kul. Herved har samfundet sparet milliardbeløb. Jeg tror, at elværkernes ganske særlige struktur har muliggjort dette, og i mit stille sind takker jeg for, at de beslutninger, elværkerne har taget vedrørende milliardinvesteringer, ikke først skulle igennem folketinget. Jeg tror ikke, at vi i så fald var nået så langt.

Skade blot, at vi fik indført kulafgiften. Det kan forekomme mærkeligt, at der opstår et ønske om en variabel olieafgift, altså en forhøjelse af afgiften, angiveligt for ikke at forhindre oliefortrængningen, når der er en kulafgift, der virker den modsatte vej. Det er nok i virkeligheden en aktion »red naturgasprojektet«, der er tale om. Vi skal nemlig videre med kullene. Vi skal have meget mere kraftvarme, og vi skal have meget mere elektricitet, specielt til erstatning af oliefyrene i de tyndtbefolkede områder, her gerne til lave priser. Så bliver der ganske vist ikke aftaget så meget gas, og det er faktisk udmærket. I stedet for kunne vi lægge os i selen for at få solgt gassen til udlandet til gavn for valuta-balancen og til gavn for Danmarks økonomi.

Som energiministeren omtalte det, er næsten al oliehandel i privat regie. Om D.O.N.G. skal indblandes, må alene bero på private olieselskabers udtrykkelige ønske herom.

En meget vigtig faktor for den fremtidige energiforsyning er, at vi får indført atomkraft. Vi kunne såmænd roligt tage beslutningen nu, uanset affaldsproblemet. Dette opstår nemlig først – hvis vi tager beslutningen nu – om 25–40 år. Til den tid er problemet løst, og jeg tror slet ikke, at der bliver tale om deponering af affald, idet dette affald er alt for værdifuldt som grundlag for nyt atombrændsel.

Imidlertid tror jeg, at misinformering gennem mange år har påvirket danskerne så me-